

Ανακοίνωση NAP: Εργατικός - λαϊκός αγώνας για την αποτροπή του πολέμου

16.03.18

Ανακοίνωση του Γραφείου της Π.Ε. του NAP για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση

- **Εργατικός - λαϊκός αγώνας για την αποτροπή του πολέμου**
- **Πόλεμο στον πόλεμο του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των κυβερνήσεων.**
- **Για την Ειρήνη των λαών ενάντια στα ματωμένα συμφέροντα των πολυεθνικών και των ντόπιων αρπακτικών.**

1.

Ο πόλεμος και η απειλή του έχει μπει πλέον στο λεξιλόγιο της καθημερινότητας. Τον αναμασούν υπουργοί και μεγαλοδημοσιογράφοι, αναλυτές του συστήματος και πρέσβεις των ΗΠΑ και χωρών της ΕΕ. Τον συζητά ο κόσμος της δουλειάς και η νεολαία με ανησυχία. Τι τρέχει; Στον πόλεμο, πριν από την επίθεση προηγείται «προπαρασκευή» με πυκνό βομβαρδισμό.. Στην κοινωνική διαπάλη, πριν την επίθεση των δυνάμεων του συστήματος προηγείται βομβαρδισμός προπαγάνδας για να συνταχθεί ο λαός με την κυβέρνηση, την αστική τάξη και τα «εθνικά συμφέροντα», που πάντα ταυτίζονται με τα συμφέροντα του κεφαλαίου, ντόπιου και ξένου. Έτσι σήμερα βομβαρδιζόμαστε από την προπαγάνδα για την «μονομερή επιθετικότητα της Τουρκίας», για τους καλούς Αμερικανούς και το NATO που θα προασπίσουν τα ελληνικά δίκαια και την κυπριακή ΑΟΖ (όπως -δεν- έπραξαν το 1974 στην Κύπρο), για την Ευρωπαϊκή Ένωση που προστατεύει την Ελλάδα κι ας είναι τα ευρωμνημόνια που έχουν ρημάξει εργαζόμενους και φτωχά λαϊκά στρώματα, στηρίζοντας το μεγάλο κεφάλαιο και τις τράπεζες.

2.

Οι αιτίες της πολύ επικίνδυνης όξυνσης της πολεμικής απειλής στην περιοχή μας δεν μπορούν βεβαίως να αναζητηθούν κυρίως στα πολιτικά παιχνίδια του Ερντογάν ή των Τσίπρα-Καμμένου. Απαιτείται βαθύτερη ανάλυση:

Πρώτο, εκφράζεται η **συνολικότερη όξυνση των ανταγωνισμών μεταξύ των ηγεμονικών καπιταλιστικών κρατών και των ιμπεριαλιστικών συνασπισμών**, στο πλαίσιο της νέας φάσης αντιδραστικής εκστρατείας κατά των λαών για να υπερβούν την αξεπέραστη ακόμα καπιταλιστική κρίση. Σε ένα περιβάλλον ρευστό, με τροποποιήσεις συμμαχιών (όπως ταιριάζει σε εγκληματίες που μοιράζουν τα κλοπιμαία) αναπτύσσεται - από την μία πλευρά- η παρέμβαση των ΗΠΑ και των συμμάχων τους (NATO, Ισραήλ, Αίγυπτος, αντιδραστικά αραβικά καθεστώτα) και στο οποίο προσπαθεί να ενταχθεί σταθερά η Ελλάδα και της Ρωσίας από την άλλη (μαζί με το καθεστώς Άσαντ στη Συρία, το Ιράν), με την οποία προχωρά σε συνεργασία η Τουρκία. Έξω από την ευρύτερη κίνηση των καπιταλιστικών ανταγωνισμών, που έχουν αντιδραστικό χαρακτήρα από όλες τις πλευρές, δεν μπορεί να γίνει κατανοητή η οξύτητα και η επικινδυνότητα της αντιπαράθεσης που αναπτύσσεται στην περιοχή.

Δεύτερο, αναπτύσσεται ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων σε Ελλάδα και Τουρκία, που επιδιώκουν να αναβαθμίσουν η καθεμιά τη δική της θέση, μέσω και συμμαχιών με τα ηγεμονικά καπιταλιστικά κράτη. Χρησιμοποιούν με τον πιο κυνικό τρόπο τους πρόσφυγες και το δικαίωμά τους στη ζωή ως ένα ακόμα όπλο. Η αντιπαράθεση Ελλάδας – Τουρκίας έχει οξυνθεί και γιατί υπάρχουν σήμερα υλικά συμφέροντα του κεφαλαίου που συγκρούονται και πρέπει να «ρυθμιστούν». Ο εντοπισμός εκμεταλλεύσιμων κοιτασμάτων υδρογονανθράκων στην Ανατολική Μεσόγειο, οι αντιπαραθέσεις για τη διέλευση των ενεργειακών αγωγών και για τη χάραξη των μεγάλων εμπορικών δρόμων, ρίχνουν λάδι στη φωτιά.

Η ελληνική αστική τάξη αξιοποιεί τη συμμετοχή της σε ΕΕ και NATO και τις όποιες διαχρονικές κατακτήσεις υπέρ της σε διπλωματικό – θεσμικό επίπεδο. Επιδιώκει την ανάκαμψή της μέσω κι ενός πιο **ενεργητικού ρόλου στην ευρύτερη περιοχή**, με τη συμμετοχή της στην εκμετάλλευση των ενεργειακών κοιτασμάτων (αξιοποιώντας τη γεωγραφική θέση και πριμοδοτώντας το ελληνικό εφοπλιστικό κεφάλαιο), από υποδεέστερη θέση όμως σε σχέση με τις πολυεθνικές της ενέργειας. **Η κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ (με τη συναίνεση ΝΔ και Κινήματος Αλλαγής) προωθεί αποφασιστικά την «κατάταξη» της Ελλάδας ως «καλού στρατιώτη» του NATO και της ΕΕ** στην περιοχή, διεκδικώντας μερίδιο από την πίτα, προωθώντας παράλληλα τη δική της ατζέντα. Οικοδομεί παραπέρα τον αντιδραστικό άξονα Ελλάδας-Κύπρου-Ισραήλ-Αιγύπτου, προσφέρει νέες βάσεις στις ΗΠΑ, ετοιμάζει νέους πανάκριβους εξοπλισμούς. Ιδιαίτερης σημασίας ενέργειες αποτελούν η διεξαγωγή στην Ελλάδα αυτές τις ημέρες της κοινής μεγάλης πολυκλαδικής άσκησης «Ηνίοχος 2018» (λαμβάνουν μέρος ΗΠΑ, Βρετανία, Ιταλία, Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα, Ελλάδα, Κύπρος και Ισραήλ) και η συμμετοχή ελληνικών πολεμικών πλοίων στις NATOϊκές και αμερικανικές αρμάδες στη νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Το τουρκικό κεφάλαιο και η κυβέρνηση Ερντογάν (που έχει επιβάλλει ένα ιδιαίτερα απολυταρχικό καθεστώς στο εσωτερικό της Τουρκίας προχωρώντας σε διωγμό της Αριστεράς, του εργατικού κινήματος και κάθε διαφορετικής φωνής, υλοποιώντας έναν πόλεμο κατά των Κούρδων) απειλεί με επαναχάραξη των συνόρων με Ελλάδα και Κύπρο, απαιτώντας να πάρει μέρος στην εκμετάλλευση των κοιτασμάτων και στη χάραξη των ενεργειακών και εμπορικών δρόμων. Ταυτόχρονα, εισβάλλει στρατιωτικά σε Συρία και Ιράκ, προχωρώντας (με την ανοχή ΗΠΑ και Ρωσίας) σε μια προκλητική και αιματοβαμμένη εκκαθάριση κουρδικών θέσεων. Η Τουρκία εμφανίζεται ως δύναμη αναθεωρητική του στάτους κβο, χρησιμοποιώντας και στρατιωτικά μέσα.

Απέναντι σε αυτές τις εξελίξεις είναι πολύ σημαντικό η αντικαπιταλιστική και κομμουνιστική Αριστερά και το εργατικό, λαϊκό και νεολαϊστικό κίνημα να έχουν καθαρή τοποθέτηση: **Ο ανταγωνισμός των αστικών τάξεων Ελλάδας και Τουρκίας έχει ταξική-εκμεταλλευτική βάση και είναι αντιδραστικός και από τις δύο πλευρές του Αιγαίου.**

3.

Οι πολύ επικίνδυνες συνέπειες αυτού του άδικου ανταγωνισμού, του εχθρικού απέναντι στους εργαζόμενους και τους λαούς όλης της περιοχής, γίνονται εμφανείς και στη χώρα μας:

Καλλιεργείται κλίμα αποδοχής ενός πολεμικού επεισοδίου ως αναπότρεπτο, κλιμακώνεται η εθνικιστική – σοβινιστική προπαγάνδα (συνέχεια της εθνικιστικής έξαρσης για το Μακεδονικό), γίνεται προσπάθεια να κυριαρχήσουν τα δήθεν εθνικά συμφέροντα πάνω στα μεγάλα λαϊκά και εργατικά προβλήματα που προκαλεί η ευρω-μνημονιακή επιδρομή, που συνεχίζεται και κλιμακώνεται.

Αυτοί που παρέδωσαν τα κλειδιά της οικονομίας και της χάραξης πολιτικής στην ΕΕ, το ΔΝΤ και το κεφάλαιο, αυτοί που καθοδηγούν την λεηλασία των εργαζομένων και του λαού, του δημόσιου πλούτου και των υποδομών στις τράπεζες και τις πολυεθνικές, υψώνουν τώρα τη σημαία του εθνικού δίκαιου! Αυτοί που αρπάζουν τα σπίτια του λαού, κραυγάζουν για τις βραχονησίδες. Μιλούν

για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων και την ανάγκη να την υπερασπιστούμε (χαιρετίζοντας τον 6^ο στόλο!), όταν έχει αποδειχθεί πως όπου υπήρξε πετρέλαιο ή φυσικό αέριο, το αρπάζουν οι πολυεθνικές της ενέργειας και η ολιγαρχία (όπως θα γίνει και στη Μεσόγειο, αν δεν τους ανατρέψουμε) με μόνο «κέρδος» για τους λαούς υπερεκμετάλλευση και φτώχεια, πόλεμοι και αίμα, περιβαλλοντική καταστροφή και διαφθορά. **Οι νέοι της Ελλάδας, της Τουρκίας, της Κύπρου, της ευρύτερης περιοχής δεν θα θυσιάσουν στο βωμό των EXXON-MOBIL, ENI, TOTAL, ROSNEF, των Βαρδινογιάννηδων και Λάτσηδων, της Energean ή της τουρκικής ΤΡΑΟ, στις οποίες θα ανήκουν ουσιαστικά οι ΑΟΖ, όποια σημαία κι αν έχουν πάνω.**

Ταυτόχρονα προωθούνται νέοι δυσβάσταχτοι εξοπλισμοί (αναβάθμιση F16, αγορά γαλλικών πολεμικών πλοίων κι έπεται συνέχεια), εφαρμόζονται αντιδραστικές αλλαγές στη στρατιωτική θητεία, δίνονται νέες βάσεις σε ΗΠΑ και NATO (που μαζί με την ΕΕ γίνεται προσπάθεια να «ξεπλυθούν» από τον αντιλαϊκό βρόμικο ρόλο τους διαχρονικά), προωθείται πολιτικό σκηνικό εθνικής ενότητας και συνεννόησης, με προσπάθεια ενίσχυσης των μνημονιακών δυνάμεων και επικοινωνία των διαφόρων πλευρών (κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ, ΝΔ, Κίνημα Αλλαγής). Σε αυτή την αντιδραστική κατεύθυνση εντάσσεται και η αποδοχή από τον Τσίπρα της πρότασης Στ. Θεοδωράκη για τη συγκρότηση Εθνικού Συμβουλίου Ασφαλείας. Μέσα σε αυτό το σκηνικό αναβαθμίζονται οι πολύπλευρες εθνικιστικές - σοβινιστικές, ακροδεξιές και ανοικτά φασιστικές πολιτικές δυνάμεις.

Συνολικά, μέσω της καλλιέργειας ενός κλίματος φόβου για μια επερχόμενη πολεμική σύρραξη γίνεται προσπάθεια να κτυπηθεί το κίνημα, να κατασταλούν οι αντιστάσεις στη μνημονιακή επιδρομή κυβέρνησης - ΕΕ - κεφαλαίου, να βαθύνει η μοιρολατρία και το δεν γίνεται τίποτα, το μην αντιδράς «κινδυνεύει η Ελλάς».

4.

Μέσα σε αυτές τις συνθήκες η μαχόμενη Αριστερά, ειδικά οι αντικαπιταλιστικές και κομμουνιστικές δυνάμεις, το εργατικό λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα ευρύτερα, σε Ελλάδα, Τουρκία και σε όλη την περιοχή, πρέπει να δώσουν την μάχη **για την Ειρήνη των λαών, για την αποτροπή του πολέμου, για την ήττα και το σταμάτημα των πολεμικών προετοιμασιών, ενάντια στην αλληλοσφαγή των λαών, ενάντια σε κάθε πολεμικό τυχοδιωκτισμό.**

Δεν θεωρούμε μοιρολατρικά τον πόλεμο σαν κάτι δεδομένο. Απεναντίας κτυπάμε συναγερμό και καλούμε σε πανκινήτοποίηση σε όλα τα πεδία της ταξικής πάλης για το Ψωμί, τη Δουλειά, την Ελευθερία και την Ειρήνη, γιατί οι λαοί μπορούν να νικήσουν και με τον αγώνα τους να σταματήσουν τη μηχανή του πολέμου.

Με σύνθημα: Πόλεμο στον πόλεμο του κεφαλαίου, του ιμπεριαλισμού και των κυβερνήσεων, για την Ειρήνη των λαών ενάντια στα ματωμένα συμφέροντα των πολυεθνικών και των ντόπιων αρπακτικών, απαιτούμε:

- Έξοδο από NATO και ευρωστρατό, κλείσιμο όλων των βάσεων.
- Όχι στον επικίνδυνο άξονα Ισραήλ-Ελλάδας-Κύπρου-Αιγύπτου.
- Δραστική μείωση των πολεμικών δαπανών, ακύρωση των εξοπλιστικών προγραμμάτων.
- Όχι στην ιμπεριαλιστική, αστική και αιματοβαμμένη αλλαγή των συνόρων.
- Καμιά συμμετοχή και στήριξη στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις.
- Κανένας φαντάρος έξω από τα σύνορα, ελεύθερος συνδικαλισμός, δικαιώματα και ελευθερίες στους φαντάρους, μείωση της θητείας, όχι θητεία στα 18, όχι πολιτικές κυρώσεις στους αρνητές στρατεύσης, καμιά άσκηση καταστολής πλήθους και εξεγέρσεων, όχι κοινές επιχειρήσεις στρατού-αστυνομίας.

Ο αντιπολεμικός αγώνας έχει αναβαθμισμένα αντικυβερνητικά, αντικαπιταλιστικά και

αντιεθνικιστικά χαρακτηριστικά, αντιπαλεύει συνολικά ΝΑΤΟ και ΕΕ, τις επεμβάσεις των ΗΠΑ αλλά και της Ρωσίας, σημαδεύοντας τις αιτίες και τις πολιτικές που ανάβουν το φυτίλι.

Συνδέεται με το συνολικό αγώνα εργαζομένων, λαού και νεολαίας για την απελευθέρωση από την ευρωμνημονιακή καπιταλιστική βαρβαρότητα, από την επιτροπεία και τη αφαίμαξη του ληστρικού χρέους, για την ήττα και ανατροπή της πολιτικής και της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ και του αστικού μνημονιακού μπλοκ.

Εμπνέεται από τη διεθνιστική αντίληψη ειρηνικής συνεργασίας και φιλίας των λαών. Από την κομμουνιστική στρατηγική, που αποτελεί τη συνολική εναλλακτική στον ολοκληρωτικό καπιταλισμό των πολέμων, της βαθιάς εκμετάλλευσης, του κοινοβουλευτικού ολοκληρωτισμού και του σκοταδισμού.

Ο αγώνας για την αποτροπή του πολέμου χρειάζεται **μια Αριστερά κι ένα εργατικό κίνημα που θα είναι ανεξάρτητη από την αστική πολιτική** και την αστική ηγεμονία στο παραμύθι της «εθνικής ενότητας». Οι πρόσφατες τοποθετήσεις του ΚΚΕ που ανέδειξαν ως βασικό πρόβλημα τον «αλυτρωτισμό των Σκοπίων» και διακρίνουν μόνο την «τουρκική επιθετικότητα» αποτελούν ενσωμάτωση στην κυρίαρχη αστική πολιτική και δεν βοηθούν στην πάλη του κινήματος. Όσο κι αν συνοδεύονται από γενικόλογες εκτιμήσεις για τον ελληνοτουρκικό ανταγωνισμό και τη δυσπιστία προς την κυβέρνηση, ρίχνουν νερό στον μύλο της κυρίαρχης πολιτικής. Επιπλέον, αντί το ΚΚΕ να συμβάλλει σε ένα μέτωπο για την αποτροπή του πολέμου, την ήττα των σχεδίων του κεφαλαίου και στις δύο όχθες του Αιγαίου και ενάντια σε κάθε ιμπεριαλιστική αιματοβαμμένη αλλαγή των συνόρων, προβάλλει την «υπεράσπιση της εδαφικής ακεραιότητας» της Ελλάδας, ενισχύοντας την εικόνα πως η ελληνική ολιγαρχία είναι γενικώς αμυνόμενη.

Στο ίδιο μοτίβο κινούνται οι ιδιαίτερα προβληματικές ανάλογες εκτιμήσεις της ΛΑΕ για την τουρκική επιθετικότητα, αλλά και τον «αλυτρωτισμό των Σκοπίων», που αποτελεί το «κύριο πρόβλημα» στις σχέσεις Ελλάδας-ΠΓΔΜ, η αναζήτηση «γνήσιων ανησυχιών και αγωνιών» στα εθνικιστικά συλλαλητήρια για την Μακεδονία. Χωρίς διαχωρισμό από τα συμφέροντα-σχέδια του ελληνικού κεφαλαίου και τον ελληνικό εθνικισμό οι καταγγελίες για την πολιτική ΝΑΤΟ και ΕΕ δεν λειτουργούν ανατρεπτικά.

Αλλά και αντιλήψεις ενός ρηχού και αταξικού τελικά αντιεθνικισμού, μονομερούς ανάδειξης της «ελληνικής επιθετικότητας» με παράλληλη αγνόηση των παρεμβάσεων της Τουρκίας και των επεμβάσεων των ηγεμονικών καπιταλιστικών/ιμπεριαλιστικών κρατών και των μπλοκ τους, που εμφανίζονται σε ομάδες της εξωκοινοβουλευτικής Αριστεράς και του αναρχικού χώρου, είναι ανίκανες να παρέμβουν ανατρεπτικά στις εξελίξεις και συχνά ηγεμονεύονται από τα πιο κοσμοπολίτικα τμήματα του κεφαλαίου και της κυβέρνησης.

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση εκτιμά πως η περίοδος είναι κρίσιμη και απαιτείται συναγερμός στην ΑΝΤΑΡΣΥΑ και την αντικαπιταλιστική, αντιιμπεριαλιστική και αντιΕΕ Αριστερά, στους αγωνιστές και τις δυνάμεις του κομμουνιστικού κινήματος, σε όλο το εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα. Η αντιπολεμική πάλη είναι υπόθεση όλων μας και απαιτεί συσπείρωση δυνάμεων, σαφή και ανατρεπτική πολιτική στόχευση, κοινή δράση και αντιπολεμικό συντονισμό.

Το ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση θα συμβάλλει στις αναγκαίες ενωτικές αντιπολεμικές πρωτοβουλίες της ΑΝΤΑΡΣΥΑ, θα παλέψει ώστε οι φορείς του μαζικού κινήματος (Σωματεία, Φοιτητικοί και Σπουδαστικοί Σύλλογοι και άλλες συλλογικότητες) να βάλουν στη πρώτη γραμμή τον αγώνα ενάντια στη πολεμική προετοιμασία πλάι στον αγώνα για τα οικονομικά, κοινωνικά και δημοκρατικά αιτήματα των εργαζομένων, της νεολαίας και όλου του λαού.

Γραφείο της ΠΕ του ΝΑΡ για την Κομμουνιστική Απελευθέρωση, 16 Μαρτίου 2018

[Tweet](#)
